

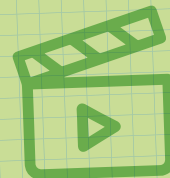
L'HORIZON

VENTANA
CINÉFILA

VENTANA CINÉFILA
GUIA DIDÀCTICA DEL PROFESSORAT

FITXA TÈCNICA

Títol/ **The Horizon**

Títol original/ **L'horizon**

Any/ **2021**

Durada/ **84 min.**

País/ **França**

Direcció/ **Émilie Carpentier**

Guió/ **Émilie Carpentier**

Fotografia/ **Elin Kirschfink**

Música/ **Gisèle Pape, Sebastien Collinet**

Muntatge/ **Laurence Manheimer, Flora Volpelière**

Repartiment/ **Tracy Gotoas, Sylvain Le Gall, Niia, Clémence Boisnard, Rachid Yous, Jules Pélissier, Dembélé, Xavier Mathieu**

Producció/ **Ealzévir Films**

Gènere/ **Drama**

Idioma/ **Francès**

SINOPSI

L'Adja, una jove de 18 anys que viu als afores de París, es vol menjar el món però encara no sap com. El seu germà progressa com a futbolista, la seva millor amiga es fa influencer i la seva mare és al Senegal, lluitant per salvar el seu poble. Quan un gran complex d'atraccions amenaça de destruir l'equilibri social i mediambiental de la seva comunitat, l'Adja s'afegeix a

la lluita per aturar-lo i tot comença a accelerar-se, inclosa la seva amistat amb l'Arthur, company de batalles que aviat serà alguna cosa més.

Accedeix a la presentació de la pel·lícula realitzada per Profestivals21 [aquí](#) o amb aquest codi QR:

Scan Me

SOBRE LA DIRECTORA

Émilie Carpentier és una guionista i directora francesa formada en literatura moderna, que posteriorment va cursar estudis de dissenyadora de vestuari per a espectacles en viu i un grau en Guió a l'escola Fémis de París. L'any 2008, va dirigir el seu primer curtmetratge de ficció, *Les ombres qui me traversent*, que fou premiat al Festival de Clermont-Ferrand. Després del seu següent curt, titulat *Au large* (2011), es va embarcar en la realització del seu primer llargmetratge, *L'horizon* (2021), estrenat al Festival de Cinema Francòfon d'Angulema.

DADES D'INTERÈS

El procés d'escriptura de **L'Horizon** parteix d'una sèrie de tallers dirigits per educadors que oferien als joves dels barris de la perifèria de París, específicament al centre comunitari de Villejuif, l'oportunitat de realitzar activitats gratuïtes relacionades amb el medi ambient. La directora **Émilie Carpentier** va participar durant deu anys en aquestes trobades, hi va conèixer estudiants, es va preocupar pel seu futur i va seguir el seu activisme ecològic. A partir d'aquí, al barri va sorgir una iniciativa en forma de col·lectiu cinematogràfic, en què diversos

cineastes dels voltants havien de filmar una pel·lícula basada en els grups de joves amb què havien treballat. Així, **Carpentier** va anar confeccionant de mica en mica els seus personatges, que van néixer d'aquella experiència acumulada durant una dècada i de les narratives pròpies de centenars de joves francesos que van desenvolupar la seva consciència revolucionària personal.

Per altra banda, l'experiència de la cineasta mateixa ha anat perfilant les característiques dels protagonistes. La pel·lícula recull aspectes de la seva adolescència

i d'aquella incertesa que tots compartim, que ja foren tractats al curtmètratge **Les ombres qui me traversent** (premi a la millor primera obra de ficció al Festival de Clermont-Ferrand el 2007), a més del temps que va passar com a activista en la lluita contra **EuropaCity**, el megaprojecte urbanístic plantejat per 2027 als afores de París que comparteix semblances amb els esdeveniments que desencadenen les protestes a **L'Horizon**.

PLANTEJAMENT DIDÀCTIC

En un món en què triomfa l'individualisme, resulta cada vegada més important la defensa de la consciència col·lectiva i el treball en comunitat per combatre les injustícies. L'avenç imparable de les grans multinacionals, que en moltes ocasions promouen pràctiques abusives i poc sostenibles amb la natura, sovint ha incorregut en la destrucció de comunitats, que s'han vist desplaçades del seu territori per l'edificació d'una carretera, un polígon industrial o, com veiem a L'Horizon, un centre comercial. No obstant això, la història ens ensenya que moltes d'aquestes poblacions han resistit juntes a l'avenç aparentment imparable de les iniciatives empresarials,

tot aconseguint, a base d'una organització comunitària, preservar el respecte als comerços locals, a les terres de cultiu i, en definitiva, a un mode de vida que tingui en compte els habitants d'una zona i el seu benestar, i no es preocupi solament per la rendibilitat i el creixement econòmic. Per això és important, des d'una edat ben primerenca, despertar la consciència mediambiental i l'activisme, i que formi part de l'educació acadèmica dels adolescents i en millori el desenvolupament personal.

Filmar el despertar revolucionari

Moltes d'aquestes històries s'han plasmat a la gran pantalla, narrant el despertar revolucionari i la consciència de classe de joves (i no tan joves) que han lluitat pels seus drets i llibertats. Des de les primeres dècades del cinema, els directors s'han preocupat de com filmar aquesta idea tan abstracta de la consciència col·lectiva i la lluita obrera. Un gran exemple és Sergei Eisenstein, amb els impressionants plans de La huelga (1925) en què veiem centenars de treballadors caminant junts per protestar, element que van heretar molts altres cineastes que es van acostar

acostar a la joventut i al despertament col·lectiu lligat especialment a França als successos de maig del 68, com Jean-Luc Godard a Tot va bé (1972) o Bernardo Bertolucci a Els somiadors (2003).

Però les històries revolucionàries també comporten un procés de descobriment personal, cosa que experimenta l'Adja, la protagonista de L'Horizon, i que té a veure amb el seu context sociocultural als afores de París. A Pan y rosas (2000), Ken Loach ens va apropar a quelcom de semblant amb la història de la Maya i la Rosa, dues treballadores domèstiques d'origen mexicà que, després de conèixer un activista, prenen consciència de la seva situació laboral i comencen a lluitar pels seus drets. Una plantejament similar al d'Alice Diop a Nosotros (2020), un documental que recorre a través d'un tren que es mou per la perifèria parisenca una sèrie

d'històries d'immigrants i sobre com han format comunitats de suport col·lectiu. Podem veure així les implicacions d'aquesta mena d'actes i el procés emocional que arrossegueu, amb personatges que, igual que la comuna retratada a L'Horizon, travessen una situació de discriminació per qüestions racials, de gènere o de classe. Sovint les expectatives que la nostra família té per al futur de cadascú, per totes aquestes raons, xoquen amb els interessos que manifestem, i és important desenvolupar una capacitat crítica des de molt petits per abraçar amb força aquests somnis i defensar les nostres lluites, tal com li passava al protagonista de Billy Elliot (Stephen Daldry, 2000), a qui es nega el somni de ser ballarí per ser home, o a les protagonistes de les pel·lícules de Greta Gerwig, la filmografia de la qual, amb obres com Lady bird (2017) i Mujercitas (2019), parla dels rols femenins al llarg de la història i de com és

possible imposar-se als camins marcats per la societat.

El compromís climàtic dels joves

En aquest sentit, és important parlar de l'actualitat francesa, que travessa des de fa temps un descontentament generalitzat i en l'última dècada ha experimentat una de les seves grans fites revolucionàries, gràcies als anomenats armilles grogues, un grup d'activistes que lluita pels drets laborals i ha incidit, entre altres qüestions, en la necessitat d'una transició ecològica, element que té molt de protagonisme a L'Horizon. Ha esdevingut habitual al cinema fantasiejar amb distopies sobre el canvi climàtic, i en el context francès és notable l'impacte d'una sèrie com El colapso (2019), que segueix les conseqüències d'una crisi econòmica i ecològica global, que van amaranant a poc a poc la societat.

Al mateix temps, les xarxes socials han guanyat molta importància en el nostre dia a dia, fomentant massa sovint actituds individualistes que només es preocupen per la 'cara' que oferim al món des dels nostres perfils. Tal com veiem a la pel·lícula, hi ha una noia obsessionada per ser influencer i gravar-se a ella mateixa opinant sobre qualsevol tema a les xarxes, en lloc d'afegir-se a les protestes. A partir d'aquestes actituds, cal entendre que també es poden fer servir les eines que ens dona internet per beneficiar una lluita col·lectiva que ens acosti en comptes d'allunyar-nos, cosa que cada vegada ha de cobrar més importància en les noves generacions.

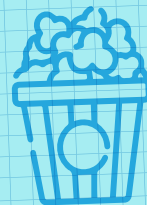
Per últim, és pertinent acostar-se a la relació que totes aquestes qüestions tenen amb la generació jove, ja que la directora Émilie Carpentier va passar molt de temps parlant amb els estudiants del

barri de Villejuif i en específic del liceu d'Alembert per confeccionar la pel·lícula, i poder desenvolupar així una sèrie de qüestions que afecten els adolescents. La joventut francesa, a la qual s'han aproximat pel·lícules tan reveladores com *La classe* (2008), continua sent un reflex directe d'una societat en crisi, però alhora és l'exemple perfecte d'una força comunitària capaç de lluitar per aquest paper actiu que sembla que se'ls està negant, no només a França, sinó arreu del món. L'Horizon ens convida així a posar-nos al lloc de cadascun dels personatges, per entendre la seva frustració i les seves motivacions, donant-nos una perspectiva global sobre la capacitat d'acció que tenen els joves al món i la responsabilitat que recau sobre ells en els conflictes contemporanis: la lluita de classes, el canvi climàtic, el feminisme o les desigualtats racials.

PEL·LÍCULES ESMENTADES

- ③ *La huelga* (Sergei Eisenstein, 1925)
- ③ *Tot va bé* (Jean-Luc Godard, Jean-Pierre Gorin, Groupe Dziga Vertov, 1972)
- ③ *Pan y rosas* (Ken Loach, 2000)
- ③ *Billy Elliott* (Stephen Daldry, 2000)
- ③ *Els somiadors* (Bernardo Bertolucci, 2003)
- ③ *La classe* (Laurent Cantet, 2008)
- ③ *Lady bird* (Greta Gerwig, 2017)
- ③ *Mujercitas* (Greta Gerwig, 2019)
- ③ *El colapso* (Jérémy Bernard, Guillaume Desjardins, Bastien Ughetto, 2019)

ACTIVITAT ABANS DEL VISIONAT

ACTIVITAT: Quin món volem canviar?

En grup o per parelles, reflexioneu sobre aquestes preguntes i escriviu les vostres respostes:

- Quins aspectes del món actual us preocupen o us indignen?
- Quines causes sentiu més properes o urgents?
- Quines persones joves coneixeu (reals o fictícies) que estiguin intentant transformar el seu entorn?

Després, compartiu les vostres idees amb la resta del grup i organitzeu-les per temes (medi ambient, feminisme, racisme, justícia social, salut mental...).

Aquesta activitat servirà com a punt de partida per connectar amb el context de la pel·lícula.

ACTIVITATS DESPRÉS DEL VISIONAT

ACTIVITAT 1: Diari de canvi

L'Adja viu una transformació interna que no sempre sap expressar en paraules.

Escriuiu un breu text en forma de diari, carta o missatge de veu (real o imaginat) que relati un moment de despertament o canvi personal:

- Què va passar?
- Com us va sentir?
- Què va canviar a partir d'allò?
- Quines emocions continuen presents quan ho recordeu?

Podeu compartir-los voluntàriament a classe. L'objectiu és reconèixer com els petits gestos poden despertar grans canvis.

ACTIVITATS DESPRÉS DEL VISIONAT

ACTIVITAT 2: Qui sóc en aquesta història?

En petits grups, trieu un personatge de la pel·lícula (l'Adja, l'Arthur, la mare, l'amiga influencer, el germà...).

Analitzeu:

- Què vol i què tem aquest personatge?
- Quines decisions pren? Per què?
- Quina relació té amb l'entorn (família, amics, comunitat)?
- Quina evolució viu al llarg de la pel·lícula?

Cada grup pot fer un cartell o presentació per compartir les seves conclusions amb la resta de la classe.

PROPOSTA FINAL: Campanya “La meva causa”

En grups, escolliu una causa social o ambiental que us mobilitzi (per exemple, salvar un espai natural, lluitar contra el racisme, millorar la salut mental, etc.).

Disseneu una petita campanya de sensibilització inspirada en l'estètica de la pel·lícula:

- Pot ser un vídeo, una sèrie de stories, un cartell, una cançó, una acció al centre educatiu...
- Penseu en el missatge, el públic al qual va dirigit i com impactar des d'elements visuals i emocionals.
- Presenteu la campanya al grup i reflexioneu sobre el poder de l'art i la comunicació per generar consciència.

PROFESTIVALES21

VENTANA
CINÉFILA

esto es cine europeo
**FESTIVAL
DE SEVILLA**

SEMINCI
VALLADOLID

FESTIVAL DE HUELVA
CINE IBEROAMERICANO

**FESTIVAL DE
MÁLAGA**

SITGES
FESTIVAL INTERNACIONAL DE
CINEMA FANTÀSTIC DE CATALUNYA